

**Βαγγελίτσα Δινοπούλου,
Ντίνα Ρέππα**

Το νομοσχέδιο για το νέο σύστημα προσλήψεων εκπαιδευτικών ξεπερνά κάθε φαντασία! Τα επιτελεία της ΕΕ είναι απόλυτα ικανοποιημένα. Τέτοιου βάθους σε ποιότητα και εύρος αντιδραστική αναδιάρθρωση, που συμπυκνώνει ανατροπές «μεγατόνων» στο σύνολο της εκπαιδευτικής λειτουργίας, στα εργασιακά, το πανεπιστήμιο, την αξιολόγηση έως και το περιεχόμενο του δημόσιου σχολείου, δεν θα μπορούσαν εύκολα να απαιτήσουν.

Ανένδοτος αγώνας για απόσυρση και κατάργηση

Με το σχέδιο νόμου που δημοσιοποίησε μια μέρα αφού έκλεισαν τα σχολεία για διακοπές, η κυβέρνηση δε διάλεξε απλώς το ρόλο μιας διαχειριστικής προσαρμογής-υποταγής στις επιταγές των ΕΕ/ΟΟΣΑ. Επίλεξε να προωθήσει σε όλη τη γραμμή τις πιο ακραιφνείς νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους, αναδιαρθρώνοντας αντιδραστικά και σε αυτό το ζήτημα τον ελληνικό καπιταλιστικό σχηματισμό.

Το νομοσχέδιο Γαβρόγλου δεν είναι σύστημα μόνιμων διορισμών γιατί πολύ απλά δεν υπάρχει καμία κατοχύρωση ότι θα γίνουν έστω οι ελάχιστοι διορισμοί που ανακοινώνονται! Αποτελεί σύστημα προσλήψεων των ελαστικά εργαζόμενων αναπληρωτών και εργασιακό προσοντολόγιο, που αν ισχύσει θα αλλάξει άρδην το δημόσιο σχολείο και θα ακυρώσει κάθε έννοια συλλογικής διεκδίκησης! Ατομικός φάκελος προσόντων μόνιμων και αναπληρωτών, αξιολογική κατάταξη αυτών, απόλυση και τιμωρία των «ανίκανων», απαξίωση της προσφερθείσας εργασίας και των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιίων, ανταγωνισμός και κυνήγι μορίων: αυτό είναι το νέο προσοντολόγιο!

Απέναντι σε αυτή την μεγάλη εύρους αναδιάρθρωση, η απάντηση του εκπαιδευτικού και φοιτητικού κινήματος δεν μπορεί να είναι συμβολική! Το σύνθημα «Ανυποχώρητος αγώνας

μέχρι την απόσυρσή/κατάργηση, μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών αποκλειστικά με πτυχίο/προϋπηρεσία» είναι το πολιτικό νεύρο αυτής της μάχης! Οι γενικές συνελεύσεις παντού, η δημιουργία επιτροπών αγώνα και απεργιακών επιτροπών, η πρόταση προς τους εκπαιδευτικούς κλάδους και το φοιτητικό κίνημα ενός απεργιακού και αγωνιστικού σχεδιασμού ανατροπής με απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις, είναι η απάντηση στον επιχειρούμενο κυβερνητικό αιφνιδιασμό. Η κλασική κυβερνητική τακτική να ψηφίζει ένα νόμο μέσα σε διακοπές, οφείλει να ακυρωθεί από ένα κίνημα που θα δώσει αγωνιστικό μήνυμα με τις πιο συγκρουσιακές και μαζικές μορφές!

Τερατούργημα ακραιφνούς νεοφιλελεύθερης σύλληψης

Ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ και η κατάργηση της επετηρίδας επί Αρσένη μοιάζει ασθενική αλλαγή μπροστά στα ζητήματα που ανοίγει ο νέος τρόπος πρόσληψης! Επιδιώκει μάλιστα, να ακυρώσει τις μέχρι τώρα κατακτήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος στο ζήτημα των προσλήψεων από το 1998 και μετά, την πολιτική ήττα του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και την επικράτηση μιας ιδιότυπης επετηρίδας, της προϋπηρεσίας! Λίγους μήνες πριν τις βουλευτικές εκλογές, η κυβέρνηση δίνει εξετάσεις στα αστικά επιτελεία ότι είναι ικανή για μεγάλες αντεργατικές τομές, ώστε να επιλεγεί από αυτά ως ο καταλληλότερος κυβερνητικός διαχειριστής. Στο εκπαιδευτικό, φοιτητικό, μαθητικό και εργατικό κίνημα βρίσκεται τώρα η σκυτάλη της ανατροπής αυτών των επιδιώξεων!

Δημιουργεί ένα σύστημα πρόσληψης-κινούμενη άμμος, κατ' εικόνα και ομοίωση της φιλοσοφίας πρόσληψης στον ιδιωτικό τομέα. Ο ΑΣΕΠ κάθε δύο χρόνια (με βάση τα κριτήρια που θα θέτει ο εκάστοτε υπουργός Παιδείας και που δύναται να τα διαφοροποιεί κάθε διετία) κάνει προκήρυξη κατάταξης και οι αιτούντες εργασία στην εκπαίδευση θα καταθέτουν τα προσόντα που διαθέτουν εκείνη τη χρονική στιγμή και θα κατατάσσονται στους πίνακες. Είναι πια απολύτως φανερό ότι μιλάμε για συνεχώς μεταβαλλόμενα προσόντα που καλείται να έχει ένας εκπαιδευτικός για να διεκδικήσει εργασία, προσαρμοσμένα στις κάθε φορά αστικές επιλογές για τον προσανατολισμό του δημόσιου σχολείου και το μοντέλο του

εκπαιδευτικού εργαζόμενου σε αυτό. Η αγορά καθορίζει τις ανάγκες, οι εργαζόμενοι κυνηγούν κάθε φορά τα αντίστοιχα προσόντα που απαιτούνται γι' αυτές, καταθέτουν βιογραφικά και ο εργοδότης διαλέγει. Ο ΣΕΒ θα είναι πολύ ευχαριστημένος! Οι προτάσεις του εισακούστηκαν!

Τα χρόνια εργασίας των 32.000 σημερινών αναπληρωτών και των χιλιάδων επόμενων, διαγράφονται με μια μονοκονδυλιά σε αυτό το σύστημα που υποβαθμίζει εξαιρετικά την προϋπηρεσία μιας και τη μοριοδοτεί κάτω από το 50% της συνολικής μοριοδότησης και κατ' ανώτερο τους 120 μήνες! Τα δικαιώματα που απορρέουν από την εργασία απαξιώνονται, χιλιάδες αναπληρωτές που θα υποβαθμιστούν στην νέα κατάταξη απολύονται χωρίς αποζημίωση! Ό,τι ακριβώς απαιτεί η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ και οι βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ που αντιμετωπίζουν τα δικαιώματα που απορρέουν από την εργασία ως απεχθές προνόμιο και απαιτούν την κατάργησή τους! Γι' αυτό προωθούν τις συμβάσεις της μιας ημέρας, τις λευκές συμβάσεις, τον εθελοντισμό! Για να μην έχουν κανένα δικαίωμα όσοι εργάζονται.

Τη θέση που είχε ως τώρα η προϋπηρεσία παίρνει ο ατομικός φάκελος προσόντων σε ένα σκληρό ταξικό προσοντολόγιο και σύστημα ατομικής αξιολόγησης για προσλήψεις ελαστικά εργαζόμενων (αναπληρωτών) και μονίμων (αν, όσους και όποτε γίνουν) όπου το πτυχίο μετατρέπεται απλώς στο πρώτο αλλά όχι σε επαρκές σκαλοπάτι για τη διεκδίκηση εργασίας, κάτι σαν το απολυτήριο λυκείου που το χρειάζεσαι για να δώσεις πανελλαδικές αλλά από μόνο του δεν σου εξασφαλίζει τίποτα. Το πτυχίο παύει να εξασφαλίζει επαγγελματικό δικαίωμα μια και ένα άκαμπτο σύστημα μοριοδότησης μεταπανεπιστημιακών τίτλων αλλάζει το χάρτη των επαγγελματικών δικαιωμάτων! Δύο μεταπτυχιακά, διδακτορικά, δεύτερο πτυχίο, σεμινάρια 300 ωρών, ξένες γλώσσες, πιστοποίηση στις νέες τεχνολογίες καθώς και μοριοδότηση του βαθμού του πτυχίου αλλάζουν το τοπίο και των πανεπιστημιακών σπουδών! Οι δημόσιες και σχετικά δωρεάν πανεπιστημιακές σπουδές χάνουν την αξία τους στη διεκδίκηση μιας θέσης στο δημόσιο σχολείο, την οποία αντικαθιστούν σπουδές με πληρωμή! Κανένα από τα μοριοδοτούμενα προσόντα κατάταξης στους νέους πίνακες δεν δίνεται δωρεάν! Την ίδια στιγμή εισάγεται το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας ως αναγκαία προϋπόθεση για την παρουσία στους νέους πίνακες. Οι υποψήφιοι «χτίζουν» την κατάταξή τους στους πίνακες, φτιάχνοντας τον ατομικό τους φάκελο, κυνηγώντας για όλη τους τη ζωή τα προσόντα που κάθε δυο χρόνια θα απαιτούνται, αγωνιζόμενοι να ξεπεράσουν τους άλλους συνυποψήφιους! Προσόντα που η «αξία» τους τίθεται σε διαρκή αμφισβήτηση, καθώς με βάση το χαρακτηρισμό των πανεπιστημίων σε υψηλής ή χαμηλής ζήτησης, που προωθείται με το νομοσχέδιο για το «Νέο Λύκειο», η αξιολόγησή τους θα ακολουθεί τόσο τους αποφοίτους όσο και τα πτυχία που προσφέρουν. Η Α. Διαμαντοπούλου με τον 3848/2010

έχει την τιμητική της στο νέο σύστημα!

Τριάντα χρόνια μετά την κατάργηση του επιθεωρητισμού, τέσσερα χρόνια μετά τη μεγάλη και επιτυχημένη μάχη του εκπαιδευτικού κινήματος, το 2013-14, ενάντια στην αξιολόγηση, η πρώτη ατομική τιμωρητική αξιολόγηση απειλεί να εγκαθιδρυθεί στην εκπαίδευση με αυτό το σύστημα πρόσληψης. Διαβάζοντας το προσοντολόγιο, αναγνωρίζει κανείς εύκολα τα κριτήρια αξιολόγησης της επιστημονικής και επαγγελματικής ανάπτυξης του ΠΔ152 του 2013! Ο κατέχων πτυχίο είναι απλώς επαρκής ενώ για να κριθείς εξαιρετικός χρειάζεται να κατέχεις πλήθος τίτλων! Η ατομική αξιολόγηση που εισάγει το νέο σύστημα πρόσληψης είναι εξαιρετικά σκληρή μια και τα προσόντα που μοριοδοτεί είναι πολύ περισσότερα από του ΠΔ152 του 2013, ενώ κατηγοριοποιεί τους εκπαιδευτικούς κατατάσσοντας τους σε σειρά πρόσληψης με βάση αυτά και είναι τιμωρητική γιατί χιλιάδες σημερινοί εκπαιδευτικοί με πολλά χρόνια δουλειάς στο δημόσιο σχολείο θα δουν τη θέση κατάταξής τους να υποβιβάζεται γιατί ο ατομικός τους φάκελος προσόντων δεν ανταποκρίνονται στις νέες απαιτήσεις και πολλοί από αυτούς θα απολυθούν εξ' εξαιτίας αυτού! Ο Μητσοτάκης και ο Αρβανιτόπουλος θα τρίβουν τα χέρια τους!

Είναι προφανές ότι το νέο σύστημα αποτελεί και το εργασιακό προσοντολόγιο όλου του εκπαιδευτικού προσωπικού. Όταν τα προσόντα που μοριοδοτεί είναι περισσότερα από τα προσόντα που απαιτούνται για όλα τα στελέχη εκπαίδευσης, από τους διευθυντές των σχολικών μονάδων ως τους περιφερειακούς διευθυντές, αποτελεί πολιτική αφέλεια για όποιον θεωρεί ότι θα εξαιρεθεί το μόνιμο προσωπικό! Όταν το 20% του κλάδου των εκπαιδευτικών (οι αναπληρωτές) καθώς και το σύνολο των ανέργων/αδιόριστων πτυχιούχων θα έχει αξιολογηθεί και καταταχθεί με βάση τα παραπάνω, είναι θέμα χρόνου η κατάταξη και των μόνιμων. Άλλωστε, το σχολείο-χυλός όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων απαιτεί διαρκή κινητικότητα, ευελιξία στα προσόντα, άμεση προσαρμοστικότητα στις κάθε φορά απαιτήσεις που ορίζουν οι αλλαγές στην κατεύθυνση των σπουδών, χωρίς κόστος για τον κρατικό προϋπολογισμό! Το σύστημα προσόντων κάνει πολύ καλά τη δουλειά του. Οι αδιόριστοι και αναπληρωτές εκπαιδευτικοί υποχρεώνονται να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα για να διεκδικήσουν μια θέση εργασίας σε μια εποχή τεράστιας νεανικής ανεργίας και υποαπασχόλησης! Οι μόνιμοι έπονται!

Το εκπαιδευτικό κίνημα βρίσκεται αντιμέτωπο με μια πρωτοφανή επίθεση σε όλη τη γραμμή, αντίστοιχη με τον νόμο 2525/97 και την κατάργηση της επετηρίδας, του άρθρου 16 με την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, του 3848/2010 της Διαμαντοπούλου και της αξιολόγησης του 2013-14 του Αρβανιτόπουλου και του Μητσοτάκη!

Αντίστοιχη θα είναι και η απάντηση του μαχόμενου εκπαιδευτικού και φοιτητικού κινήματος!
Το σχέδιο νόμου θα συντριβεί από το τσουνάμι των αγώνων!

Το πανεπιστήμιο αντιμέτωπο με αντιδραστικές προκλήσεις

Με το προσοντολόγιο η κυβέρνηση εμπορευματοποιεί ακόμα περισσότερο τις πανεπιστημιακές σπουδές. Μια μεγάλη μπίζνα ξεκινά με θύματα τους σημερινούς φοιτητές, απόφοιτους, υποψήφιους, που θα δουν το βασικό πτυχίο τους να απαξιώνεται σε μια νύχτα! Οι εξελίξεις αυτές ανοίγουν το δρόμο για μια μεγάλη εύρους αναδιάρθρωση στο περιεχόμενο και τις κατευθύνσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μιας και το βάρος μεταφέρεται από τις βασικές σπουδές στους μεταπτυχιακούς τίτλους!

Σε συνθήκες υποχρηματοδότησης του πανεπιστημίου, ποικίλων σχεδίων για την υποβάθμιση των ΑΕΙ, με συνενώσεις τμημάτων και συρρίκνωσή τους, τα πιστοποιητικά, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, τα σεμινάρια επιμόρφωσης και κάθε είδους νέα μοριοδοτούμενα προσόντα, ανοίγουν νέα πεδία εκμετάλλευσης και κερδοφορίας για τους έμπορους της γνώσης και της εργασίας. Η κυβέρνηση ακυρώνει όλο το άρθρο 16 χωρίς να το καταργεί τυπικά! Οι διαφημίσεις για σεμινάρια και μεταπτυχιακά επί πληρωμή, δια ζώσης αλλά και εξ αποστάσεως, αμφιβόλου επιστημονικής αξίας, έχουν κατακλύσει το διαδίκτυο ενώ εμφανίζονται ως η σωτηρία των πανεπιστημίων απέναντι στην κρατική υποχρηματοδότηση.

Το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας ανοίγει ένα νέο γύρο ανταγωνισμού ανάμεσα στα διάφορα πανεπιστημιακά τμήματα που αποδέχονται την υποβάθμιση του βασικού πτυχίου που δίνουν και διαγκωνίζονται για το ποιο τμήμα/τμήματα θα πάρει το χρίσμα της χορήγησης πιστοποιήσεων και τίτλων, επί πληρωμή φυσικά! Ο Γαβρόγλου ρίχνει το δόλωμα για να συμμαχήσει με τμήματα της πανεπιστημιακής διάνοησης που βλέπουν συνεχώς τη θέση τους να υποβαθμίζεται.

Μάχη για το σύνολο του εκπαιδευτικού κινήματος

Το υπουργείο Παιδείας δημιούργησε το προσδοκώμενο επαγγελματικό προφίλ του σημερινού εκπαιδευτικού. Κατοχή μεταπτυχιακών, διδακτορικών, δεύτερου πτυχίου, σεμινάρια, ξένες γλώσσες, επάρκεια στις νέες τεχνολογίες, συνεχές κυνήγι απόκτησης τίτλων και επιμορφώσεων, προσαρμοστικότητα στις κυρίαρχες κατευθύνσεις, αποδοχή και κουλτούρα αξιολόγησης, ευελιξία και οικονομική δυνατότητα ώστε να ανταποκριθεί στο κυνήγι προσόντων, στοιχειοθετούν το μοντέλο του καλού εκπαιδευτικού κατά το υπουργείο! Με απλά λόγια, η πλειοψηφία των σημερινών μονίμων θα κρινόταν ως ανεπαρκής. Όχι μόνο γιατί

δεν κατέχει τόσους τίτλους, αλλά και γιατί διακατέχεται σε ένα σημαντικό βαθμό από την ασφάλεια που παρέχουν τα συλλογικά δικαιώματα και οι διεκδικήσεις, και όχι του ανταγωνισμού και των ατομικών διαδρομών που απαιτεί το νέο ιδεολογικό προφίλ!

Φορά μυωπικά γυαλιά όποιος θεωρεί ότι οι αιτούντες μια θέση ελαστικά εργαζόμενου στο δημόσιο σχολείο θα πρέπει να κατέχουν πλήθος πιστοποιήσεων, ενώ θα αρκεί ένα βασικό πτυχίο για όσους κατέχουν ήδη τη θέση του μόνιμου! Δε χωρά καμία αμφιβολία, το νομοσχέδιο αποτελεί εργασιακό προσοντολόγιο όλων των εργαζόμενων στην εκπαίδευση. Οι ατομικοί φάκελοι προσόντων οδηγούν σε μισθούς πολλών ταχυτήτων, σε εργασιακά δικαιώματα πολλών ταχυτήτων και κυρίως στην ακύρωση της κοινής αφετηρίας συλλογικών διεκδικήσεων! Όπως στη ζούγκλα του ιδιωτικού τομέα! Και μόνο γι' αυτό δεν υπάρχουν περιθώρια ήττας! Η νίκη είναι μονόδρομος!

Κυβερνητική συμμαχία με ΝΔ/ΚΙΝΑΛ και τις παρατάξεις τους στην εκπαίδευση

Σύμμαχοι της κυβέρνησης αποτελούν τα υπόλοιπα μνημονιακά κόμματα και κυρίως η ΝΔ, και ΚΙΝΑΛ. Η βασική φιλοσοφία του ν/σχεδίου εμπεριέχεται σε όλες τις αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις που προώθησαν όταν κυβέρνησαν, από τον 3848/10 της Διαμαντοπούλου ως τον Αρβανιτόπουλο και τον Λοβέρδο.

Γι' αυτό και οι αντίστοιχες παρατάξεις τους σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ (με διαφοροποιήσεις) ασκούν πολιτική αντιπαράθεση χαμηλής έντασης, αρνούνται να αναδείξουν τον ασκό του Αιόλου που ανοίγεται για το σύνολο των εκπαιδευτικών αναπληρωτών και μονίμων και να διατάξουν δυνάμεις σε μια γραμμή σύγκρουσης και αντεπίθεσης! Το σχέδιο νόμου βγήκε σε διαβούλευση και δεν υπάρχει ούτε μία ανακοίνωση από τις δύο ομοσπονδίες που να αποκαλύπτει το εύρος της απειλής και να συντάσσει δυνάμεις αντεπίθεσης, όπως θα όφειλε να κάνει ένα στοιχειωδώς αγωνιστικό συνδικάτο!

Η άρνησή των αντίστοιχων παρατάξεων σε ΔΟΕ/ΟΛΜΕ να κάνουν έστω επικοινωνιακή αντιπολίτευση οφείλεται στην υιοθέτηση των αστικών ιδεολογημάτων που υπερασπίζονται οι κομματικοί τους χώροι, της αξιοκρατίας, της αριστείας, του ανταγωνισμού, της αξιολόγησης! Όλα τα παραπάνω οδηγούν στην αποδοχή του προσοντολογίου και της κατηγοριοποίησης και η αντιπαράθεση τους αφορά μόνο το εύρος αυτών. Γι' αυτό ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΕΡΑ, ΑΕΕΚΕ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, δεν υπερασπίζονται το πτυχίο και την προϋπηρεσία, ως μοναδικές προϋποθέσεις για τις προσλήψεις. Το σύνολο των προτάσεων που καταθέτουν αφήνει να εννοηθεί ότι υπάρχει προσοντολόγιο που μπορεί να κινείται σε θετική κατεύθυνση! Ακόμα χειρότερη εμφανίζεται η κατάσταση στο ΔΣ της ΟΛΜΕ όπου οι αντίστοιχες πολιτικές

δυνάμεις ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ έχουν μετατρέψει το συνδικάτο σε παραμάγαζο αποδοχής των κυβερνητικών θέσεων! Όλοι μαζί έδωσαν τον απαιτούμενο χρόνο στην κυβέρνηση ενώ η απόφασή τους για απεργία την ημέρα της ψήφισης προαναγγέλλει συμβολική διαμαρτυρία και όχι μάχη ανατροπής!

Μεγάλες οι ευθύνες της ΑΣΕ/ΠΑΜΕ

Βασική επιδίωξη της κυβέρνησης αποτελεί η ακύρωση των μέχρι τώρα κατακτήσεων του εκπαιδευτικού κινήματος στο ζήτημα των προσλήψεων από το 1998 και μετά, που επέφερε την πολιτική ήττα του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και την επικράτηση μιας ιδιότυπης επετηρίδας, της προϋπηρεσίας.

Απ' αυτή την άποψη, σοβαρό μερίδιο ευθύνης έχει η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ που επιτίθεται στο αίτημα «διορισμοί με βάση πτυχίο και προϋπηρεσία», ισχυριζόμενη ότι όποιος αναφέρεται στην προϋπηρεσία βάζει κριτήρια αποκλεισμού και απολύσεων και υπονομεύει το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών. Αφήνει έτσι στο απυρόβλητο τον πυρήνα της γραμμής της ΕΕ και του ΟΟΣΑ που είναι η απαξίωση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την εργασία και η ανακύκλωση της ανεργίας, «πετάει την μπάλα στην εξέδρα», αρνείται να συγκρουστεί με την σοβαρότερη πλευρά της αναδιάρθρωσης που θέλει να αντικαταστήσει τα δικαιώματα από την εργασία με τα δικαιώματα του αέναου κυνηγητού «των καλύτερων προσόντων». Αυτό γίνεται ακόμα εντονότερο γιατί τελικά, το σύστημα προσλήψεων ανακοινώθηκε και αφορά κυρίως τις προσλήψεις ελαστικά εργαζόμενων. Η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ υπονομεύει κάθε μαζική κι ενωτική δράση του κινήματος, δημιουργεί τεχνητά αντίπαλα τείχη παντού, επιλέγει να ανακηρύττει ως εχθρό τις δυνάμεις των Παρεμβάσεων ώστε να δικαιολογεί την άρνησή της για κινηματική συμπόρευση, ενώ με απίστευτη ευκολία ψηφίζει μαζί με τις δυνάμεις του υποταγμένου συνδικαλισμού ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΣΥΝΕΚ-ΕΡΑ σχεδόν όλες τις δράσεις. Ακολουθεί την πεπατημένη γραμμή της αυτοανακήρυξης ως της μόνης αγωνιστικής δύναμης που οι μάζες της οφείλουν εκλογική ανταμοιβή ενώ δεν έχει την παραμικρή υλική δυνατότητα ειδικά στην εκπαίδευση να κάνει κίνημα μόνο με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, αρνείται να προτείνει και να ψηφίσει απεργίες, υπονομεύοντας έτσι κάθε αγωνιστικό σχεδιασμό ανατροπής! Αυτή η γραμμή είναι γραμμή συντήρησης δυνάμεων αλλά εντελώς αδιέξοδη αν το ερώτημα είναι με ποιο κίνημα θα ανατραπεί η αντιδραστική επίθεση!

Πηγή: prin.gr